

[Handelsministeren.]

særlig højt, medens andre kun har talt om den? Er vi ikke allerede paa mangfoldige Omraader ført ud i en Tilstand, som ikke har noget eller i hvert Fald meget lidt med liberale Grundsætninger at gøre? Og har Venstre ikke dels været med til, dels været førende i den Udvikling, der saaledes er foregaaet? Har vi ikke Svineregulering her i Landet? Hvis man før 5—6 Aar siden vilde have sagt, at Rigsdagen skulde bestemme, hvor mange Grise der maatte være paa Bondens Stald, vilde det have lydt: Noget saa taabeligt kan man da ikke tænke sig! Men hvorledes er det i Dag? Nu har vi Svineregulering efter Loven. Ja, Bonden kan naturligvis have saa mange Svin paa Stald, som han vil, men han kan bare ikke komme af med dem, han kan ingenting faa for dem, han kan ikke eksportere dem, der er ikke fri Eksport, for Rigsdagen har truffet en saadan Aftale med det Land, hvortil han kunde sælge sine Svin, at man er forpligtet til at hindre ham i at sælge dem derovre. Det har været nødvendigt. Har vi ikke vedtaget Kvæglove, har vi ikke vedtaget Kornlove, har vi ikke vedtaget Smørlove, alle sammen Love, der tjente til at begrænse den frie Produktion, den frie Dispositionsret? Har vi ikke vedtaget en Lov, hvorefter det praktisk talt halvvejs blev forbudt Folk her i Landet at spise Margarine? Jo, det har vi. (Afbrydelse). Ja, ikke direkte, men i hvert Fald indirekte. Man vilde tvinge Folk til at spise Smør, altsaa den rent personlige Nydelsesfrihed som den villet begrænse ved Lov. Er det efter liberale Grundsætninger, noget saadant finder Sted?

Og er Forholdet ikke det, at vi kan købe saa meget Sukker, vi vil, til Levering cif Danmark for 10 Øre pr. kg, færdigt første-klasses Rørsukker? Men har Rigsdagen ikke vedtaget en Lov, hvorefter man vil beskytte Sukkerroeproduktionen her i Landet? Er det ikke til Fordel for Landbruget? Betales der ikke 33 Øre af Fabrik for hvert kg Sukker her i Danmark? Selv om man fradrager de Afgifter, der skal betaales til Staten, bliver det alligevel en kolossal Forhøjelse af Sukkerprisen. Hvorfor har man gjort det? Har man gjort det, fordi det var liberale Grundsætninger, der skulde fyldestgøres? Nej, man har gjort det, fordi Landets Økonomi kræver det, og just i dette Øjeblik, hvor der har været Misvækst i Danmark paa de Arealer, hvor man dyrker Sukkerroer, vil jeg tro, det er i alles velforstaede Interesse, at man har planlagt Sukkerproduktionen og oven i Købet har

gjort det paa en saadan Maade, at vi nu har nogle Millioner i Behold til at gøre godt med for de Landmænd, som er kommet i den Vanskelighed, at de har haft $\frac{1}{3}$ mindre Høst paa deres Marker end normalt. Og hvorfor har vi givet Kartoffelmelslove, hvorfor har vi oprettet 7—8 Kartoffelmelsfabrikker her i Landet? Er det ikke, for at de Landmænd, som har de magre Jorder, kan komme af med deres Kartoffler og kan tjene ved at dyrke deres Jord, saaledes at disse opdyrkede Hedejorder ikke skal gaa i Lyng, ikke skal gaa ud af Kultur? Og var det ikke en Venstremand, der forleden Dag i Folketinget opfordrede mig til at sørge for, at man kunde komme til at avle endnu flere Kartoffler og lave mere Sprit af Kartoffler, og at man skulde putte Sprit i Benzinen? Var det ikke en Venstremand? Jo, det var. Jeg kan sige, at jeg til en vis Grad sympatiserer med vedkommende Venstremand, og jeg er ingenlunde blind for, at den Dag kan komme — jeg haaber, at den ikke kommer —, da vi kan blive nødsaget til at paabyde, at der skal fabrikkeres mere Sprit her i Landet til Iblanding i Benzinen, fordi vi ikke har Raad til at købe saa meget Benzin som hidtil i Udlandet.

Man kan kalde det Planøkonomi, man kan for mig kalde det, hvad man vil. Jeg kalder det praktiske, fornuftige Foranstaltninger. Og er vi ikke kommet ind paa, at vi ikke frit kan købe i Udlandet paa Grund af Aftaler, vi har truffet? Vi skal købe vore Kul bestemte Steder, vi skal købe vore Jernvarer bestemte Steder. Det ærede Medlem sagde, at Overenskomsten med England var en gentleman-agreement, og det har det ærede Medlem til en vis Grad Ret i, men den indeholder ogsaa til en vis Grad Realiteter. Men netop den Omstændighed, at det er en saadan gentleman-agreement, vi har truffet med England, forpligter os til at overholde den, og Overholdelsen betyder mere Køb i England for de Penge, vi faar for de Varer, vi sælger til England.

Jeg kan ikke forstaa, at ærede Medlemmer af dette høje Ting ikke vil erkende Tingenes virkelige Sammenhæng, at det er en ny Tid, vi staar over for. Det kan ikke nytte at ville klamre sig til Haabet om, at det gamle vender tilbage. Hvor lang den Overgangstid, vi lever i, bliver, er ikke til at forudse, og hvad det nye til syvende og sidst bliver, hvad Overgangen krystalliserer sig i, kan ingen paa Forhaand vide noget afgørende om. Men det forekommer mig saa givet som noget, at den gamle, liberale økonomiske Tilværelse ikke